

После овога највећа је пажња посвећена догађајима, људима и установама из прошлог века у коме се стварала Србија и ударили те-мељи свему ономе што данас имамо. Љубомир Стојановић, *Вук у Србији* (I, 6—8). Изнет је кратко његов живот и делатност од октобра 1828 г. до августа 1831 г. Тада је баш Давидовић био подузео да из Наполеоновог кодекса извади оно што је најважније за Србе, па је Вуку било поверено превођење кривичног законика. Доцније је ушао и у Законодавну комисију. Говори се о његовој одласку у Беч да тражи лекара за кнежеве синове, о његовој болести, прелазу у Земун и смешном Амићином пасошу. Исти, *Копишар према Србима* (II, 8), Тих. Р. Ђорђевић, *Кнежине у Србији за прве владе Милошеве* (III, 7—8). Сматра их старим народним установама које имају везе са племенима. У службеној турској управи нису биле засебне јединице. Турске управне јединице — нахије — слабо су се подударале са кнежи-нама. Тек после ослобођења оне постају управне јединице. Милош је за-држао обе поделе, само нахија постаје — окружије, а место наследних кнежева постављају се чиновници са плаћом. 1830 год. кнежине постају капетаније а доцније срезови. На незадовољство народа које је због ових промена често избијало Милош је некада жестоко реаговао. Вл. Ћоровић, *Владимир Јовановић* (V, 6). Даје кратак приказ рада човека који је „једно од најлепших имена омладинског покрета и један од најистакнутијих и најречитијих вођа читавог либералног нараштаја Кнеже-вине Србије од париског до берлинског конгреса“; Тих. Р. Ђорђевић, *Развишак вароши у Србији за време кнеза Милоша Обреновића* (VI, 7—8). Задржавши се углавном на Београду и Крагујевцу, приказао је прео-бражај вароши у Србији „јер ми се чинило да је од свију преображаја Србије он најбрже ишао и јер се на њему даје најбоље уочити сва су-протност између старог турског и новог српског времена“. Сл. Јовановић, *Милошева друга влада* (VII, 3). Одломак из књиге. Живан Живановић, *Омладинска скупштина у Београду 1867 год.* (VIII, 5—7). Приказује прилике у Србији када је име либерала значило опозицију, и износи историјат скупштине Уједињене омладине српске. Алекса Ивић, *Борба Кнеза Михаила и Томе Вучића Перишића* (XI, 2). Гргур Јакшић, *Извештај Људевиша Гаја о Србији 1847* (XI, 5). 1847 ишао је Гај у договору са Метернихом у Србију и примио помоћ од аустриске др-жавне канцеларије. О Србији је написао на немачком језику извештај који се сада налази у Државној архиви у Бечу. Овде се објављује текст. Милан Прелог, *Михаило Бакунин и Југословени на свесловенском конгресу у Прагу год. 1848.* (XII, 3). Илија Пржић, *Прва влада Ђорђа С. Симића* (XIII, 1—2). Даје хронолошки приказ политичких догађаја од 12 јануара до 21 марта 1894 год. за прве владе Ђорђа С. Симића. Вл. Ћоровић, *О педесетогодишњици херцеговачког устанка* (XV, 7). За разлику од ранијих устанака локалног значаја истиче нарочито његов замах и ширину што је покренуло на рат Србију и Црну Гору. Исти, *Посћанак Карађорђевог устанка* (XV, 8). У вези са новим подацима хоће да покаже како „је народни покрет од 1804 био унапред при-